

A J U T C A T A L À

A j u t C a t a l à i e l s
m o m e n t s q . v i v i m .

Ciudadans: Els catalans, de Catalunya tota, està donant proves d'un esperit de sacrifici i d'un amor sens fi pels altres pobles germans, així com pel seus homes antifeixistes.

Catalunya ha obert els seus braços als refugiats que han tingut d'abandonar les seves llars com a mesura de precaució davant els bombardeigs per la fera feixista, a les poblacions pacífiques, indefenses. A totes les poblacions catalanes es troben atesos amb un desinterès i un zel digne de l'hora que vivim que ha fet que tots ens uníssim formant aquesta gran hermandat antifeixista.

Nosaltres, que no hem viscut d'aprop aquesta tragèdia, nosaltres que vivim a reraguarda una vida de relativa calma, confiats a les nostres llars, mentres es combat aferrissadament en els fronts de batalla, no treballeu prou per aquests éssers humans, germans nostres de causa; no ens donem compte del dolorós i trist que ha estat per a tota aquesta filera humana, el tenir que abandonar la seva terra deixant tot allò que els era tan grat, tot allò que nosaltres estimem tant.

I no sentim prou aquest riu de dolor perquè no hem sentit de prop el soroll tràgic, monstruós, això que sols sap destruir i que li hem donat el nom de GUERRA.

GUERRA!!! ... Crim horrorós de la humanitat contra la mateixa humanitat. GUERRA!!! ... Misèria i dolor ...

GUERRA. Matança i destrucció sens pietat ...

GUERRA. Caravañes sens fi ... Vells i petits; malalts, indefensos, fugint en llargues fileres de la metralla mortífera.

Tot això és la guerra, i és també la guerra nostra, preparada, desencadenada, i subvencionada, per la clerecia i el capitalisme nacional i l'internacional; pels que demanant l'ordre en tot moment, però que no volien més que l'ordre seu que permetés tota mena d'imposicions i d'esclavatges.

Encara que vell d'actualitat avui com mai allò de: "Unió fa la força", no ho oblidem, germans tots que som d'aquesta societat fins avui injusta i cruel, i que tants de sacrificis costa per l'afany de fer-la humana.

Que la història pugui dir de nosaltres que tot ho férem per aixafar una raça de vils mercenaris, però que no pugui dir que la lluita costà una vida més perquè a reraguarda no sapiguérem unir-nos amb el pensament fixe amb un sol objectiu, amb les activitats encaminades a una sola finalitat: guanyar la guerra.

La tasca d'AJUT CATALÀ en aquests moments tristos de guerra, va senzillament adreçada a suavitzar les penalitats que ténen de sofrir els germans destacats a les trinxeres, destinats a fer amb les armes a la ma la guerra als que l'han provocada. A prestar un escalf, un apoi als refugiats, a portar a les llars dels combatents aquell escalf que tant necessita el que plora l'absent.

AJUT CATALÀ és, primer que tot, una organització femenina, i per això no empra per fer la guerra més que mitjans femenins, tan eficaces com els altres i no menys necessaris.

La Junta de Proveïments militars, per molt de zel i cura que tingui, no pot arribar a proporcionar al milicià combatent una sèrie de coses, objectes materials, a la vegada necessaris